

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ШВЕЙНОГО ПРОФІЛЮ

межах методики викладання іноземної мови і літератури вважаємо важливою і необхідною.

1. Бернацька О.В. Теоретичні основи соціокультурної компетенції в системі навчання майбутніх учителів початкової школи та іноземної мови // Вісник психології і педагогіки [Електронний ресурс]: Збірник матеріалів Міжжафедального методологічного семінару "Сучасні освітні стратегії формування професійної компетентності майбутніх учителів початкової школи" (22 листопада, 2012 р., м. Київ) / Педагогічний інститут Київського університету імені Бориса Грінченка, Інститут психології і соціальної педагогіки Київського університету імені Бориса Грінченка. – Випуск 10. – К., 2012. – Режим доступу до збірника: http://www.psyh.kiev.ua/Zbirnik_nauk_praць_-_Випуск_10

2. Борисенко О.А. Риженко М.А. Вивчення іноземної

мови, перекладацька діяльність та міжмовна комунікація в європейському контексті / О.А. Борисенко, М.А. Риженко // Проблеми семантики слова, речення та тексту. – Вип. 25. – К.: "КНЛУ", 2010. – С. 35 – 44.

3. Денисова Т. Глобальне та локальне: параметри культури // Обрії наукового пошуку: Збірник на пошану професора Івана Мегели. / Ред. М. Зимопрі. – Дрогобич-Київ: Видавець Карпенко В.М., 2011. – С. 300 – 308.

4. Коломієць Л.В. Сучасна американська поезія: орієнтири для вивчення і перекладу / Л.В. Коломієць // Сучасна американська література: проблеми вивчення та викладання: матеріали семінару. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2002. – С. 90 – 105.

5. Сердюкова Л. Підстави для включення творів українського письменства у викладання англійської мови в Україні / Ред. Н. Висоцька // Україна світ: прагнення змін. – Київ: Дух і літера, 2010. – С. 364 – 374.

Стаття надійшла до редакції 22.04.2013

УДК 378.147.1:687

Анна Пермінова, кандидат педагогічних наук,
асистент кафедри педагогіки та методики професійного навчання
Української інженерно-педагогічної академії

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ШВЕЙНОГО ПРОФІЛЮ

У статті розглянуто сучасні підходи до методики навчання майбутніх інженерів-педагогів швейного профілю. В статті розглянуті сучасні підходи до методик навчання інженерів-педагогів, які залежать від розвитку науково-технічного процесу.

Ключеві слова: інженерно-педагогічна освіта, інженер-педагог, методика навчання, технічні дисципліни, інтерактивні методи, форми, засоби навчання.

Лит. 7.

Анна Перминова, кандидат педагогических наук,
ассистент кафедры педагогики и методики профессионального обучения
Украинской инженерно-педагогической академии

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К МЕТОДИКЕ ОБУЧЕНИЯ БУДУЩИХ ИНЖЕНЕРОВ-ПЕДАГОГОВ ШВЕЙНОГО ПРОФИЛЯ

Современные подходы к методике обучения будущих инженеров-педагогов швейного профиля. В статье рассмотрены современные подходы к методикам обучения инженеров-педагогов, которые зависят от развития научно-технического процесса.

Ключевые слова: инженерно-педагогическое образование, инженер-педагог, методика обучения, технические дисциплины, интерактивные методы, формы, средства обучения.

Anna Perminova, Ph.D., assistant
Pedagogy and Methodology of Professional Training Department
Ukrainian Engineering and Pedagogical Academy

MODERN APPROACHES TO THE METHODS OF TEACHING OF FUTURE ENGINEERS AND TEACHERS OF SEWING PROFILE

New approaches to teaching methods future engineers-teachers sewing profile The article deals with new approaches to teaching methods engineers and educators who depend on the development of scientific and technical process.

Keywords: engineering and teacher education, engineering teacher, teaching methodology, technical disciplines, interactive methods, forms, training aids.

Постановка проблеми. Економічні, виробничі та політичні перетворення, що відбуваються в Україні на протязі

останніх десятиліть сприяли стрімкому розвитку науково-технічного та інформаційного прогресу, реформуванню галузі освіти, зокрема інженерно-

педагогічній, інтеграції вітчизняної системи освіти в європейський освітній простір.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні загальні концептуальні положення підготовки інженерів-педагогів були розроблені на початку 90-х років, коли інженерно-педагогічна освіта України стала на шлях самостійного розвитку. Виходячи з концептуальних основ розвитку інженерно-педагогічної освіти в Україні (С. Артюх, С. Бочарова, О. Коваленко, В. Лобунець), було визначено, що професійна діяльність інженера-педагога швейного профілю має включати два самостійних і водночас взаємопов'язаних компоненти – інженерний і педагогічний (зокрема методична підготовка). Ці компоненти зумовлюють специфіку підготовки інженера-педагога [6, 7].

Постановка завдання. Метою цього дослідження є аналіз сучасних підходів до методик навчання інженерів-педагогів швейного профілю, що залежать від розвитку науково-технічного процесу.

Виклад основного матеріалу. Треба зазначити, що для підготовки інженерів-педагогів швейного профілю характерно застосування методів, форм та засобів навчання, які максимально відповідають змісту технічних дисциплін та поступово вдосконалюються.

Так, для викладання технічних навчальних дисциплін “Технологія швейних виробів”, “Матеріалознавство швейних виробів”, “Конструювання одягу”, “Технологічне обладнання галузі”, “Моделювання та художнє оздоблення одягу” та “Основи САПР одягу” сьогодні застосовують традиційні: словесні, наочні, практичні та інтерактивні методи навчання, які забезпечують можливість не тільки передачі студентам необхідної інформації, а також активізацію їх пізнавальної діяльності.

З початку 90-х років отримали розповсюдження інтерактивні методи навчання в основі яких лежать принципи безпосередньої участі кожного учасника навчального процесу (студента) в активному пошуку шляхів та засобів вирішення тієї чи іншої проблеми, інформаційного збагачення, особистісно орієнтованого навчання.

При інтерактивному навчанні процес підготовки відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх учасників. Це співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове навчання у співпраці), де студент і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. Воно ефективно

сприяє формуванню вмінь та навичок, виробленню цінностей, створенню атмосфери співробітництва, взаємодії, дає змогу педагогу стати справжнім лідером [2 – 4].

При підготовці інженерів-педагогів швейного профілю у вищих навчальних закладах застосовують чотири групи інтерактивного навчання: інтерактивні технології кооперативного навчання; інтерактивні технології колективно-групового навчання; технології ситуативного моделювання; технології опрацювання дискусійних питань.

Наведемо приклади застосування інтерактивних методів навчання при вивченні технічних дисциплін.

При вивченні тем навчальної дисципліни “Технологічне обладнання галузі” доцільним є створення та вирішення конкретних виробничих ситуацій, які потребують впровадження в навчальний процес новітніх інформаційних технологій. Паралельно з широковживаними швейними машинами вивчається обладнання фірм “Дюркопп”, “Адлер”, які є інноваційним виробником устаткування для виготовлення одягу. Це дає можливість підвищувати рівень індивідуальної та фахової компетентності студентів, постійно оновлювати знання, спонукати до творчого пошуку [3, 4].

При викладанні навчальної дисципліни “Конструювання одягу” застосовується одна із форм інтерактивного навчання – технології ситуативного моделювання. Це побудова навчального процесу за допомогою включення студента в групу. Такого роду навчання, крім основної дидактичної мети, дає можливість студентам самовизначитися, допомагає розвитку творчої уяви, вчить висловлювати свої думки [1].

При викладанні навчальної дисципліни “Матеріалознавство швейних виробів” теми “Асортимент тканин” застосовується рольова гра, яка імітує роботу звичайного ательє де працюють: закрійник, кравець та є замовник. Необхідно запропонувати замовнику варіанти тканин з яких можна виготовити конкретний швейний виріб, охарактеризувати властивості тканин.

Технологію опрацювання дискусійних питань можливо вирішувати за допомогою роботи студентів в парах. Наприклад, при вивченні дисципліни “Технологія швейних виробів” парі студентів пропонується папка з ескізом моделі швейного виробу та натуральними зразками машинних швів. Студентам необхідно з запропонованих зразків обрати ті, які на їх думку можна застосовувати при виготовленні представленої моделі одягу, обґрунтувати свій

вибір та пояснити іншим студентам чому вони дійшли такого висновку [2].

Стосовно форм організації навчання майбутніх інженерів-педагогів швейного профілю, перевага надається груповим та парним. Групові форми застосовують для проведення рольових ігор, при моделюванні життєвих ситуацій, парні – для спільного вирішення проблем на основі аналізу обставин та відповідної ситуації.

З 2005 року отримала розповсюдження дистанційна форма навчання, що здійснюється на базі мережі Інтернет. Вона надає можливість студенту навчатися в своєму індивідуальному темпі та за індивідуальним планом. Особливою умовою навчання за дистанційною формою є наявність комплексу спеціально розроблених видів змістовної інформації, що виконують організаційну, навчальну та контрольню-корегуючу функції. Для поліпшення опанування навчальним матеріалом, надання організаційної, методичної та консультативної допомоги, кожному студенту надається педагог-консультант. Дистанційне навчання забезпечує можливість визначення індивідуальних особливостей студента та сприяє задоволенню освітніх потреб [2 – 5].

Серед засобів навчання найбільше розповсюдження отримали натуральні зразки та ілюстративні посібники.

Серед нових засобів навчання, заслуговують на увагу макетно-графічні моделі для вивчення дисципліни “Технологія швейних виробів” створені Л. Тархан. Алгоритм виготовлення макета допомагає студентам виконувати його поетапно – за технологічно неподільними операціями відповідно до послідовності виготовлення [6].

Інтенсивний розвиток комп’ютерної техніки та Інтернет технологій спричинив появу таких засобів навчання як автоматизовані навчальні системи, що включають комплекс навчально-методичних матеріалів (демонстраційних, теоретичних, практичних, контролюючих) та комп’ютерні програми, які керують процесом навчання; електронні презентації, електронні підручники, інтерактивні дошки [2 – 5].

Також сучасним засобом навчання є електронний підручник з конкретної навчальної дисципліни. Зміст електронного підручника розміщується на лазерному компакт-диску [2].

Розробка нових засобів навчання, впровадження нових форм та методів навчання в процесі перебудови системи інженерно-педагогічної освіти вплинула на вимоги до підготовки сучасного інженера-педагога, який органічно поєднає функції викладача спеціальних дисциплін і майстра виробничого навчання. При цьому велика увага має приділятися загальному розвитку особистості, її культурологічній і комунікативній підготовленості, прагненню

самостійно здобувати та розвивати знання протягом всього життя, формуванню інформаційних та соціальних навичок, формування в майбутніх інженерів-педагогів творчих якостей і навичок творчої діяльності.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, при аналізі сучасних підходів до методик навчання інженерів-педагогів швейного профілю визначили закономірності залежності методів, форм та засобів навчання від змісту технічних дисциплін, зокрема дисциплін “Технологія швейних виробів”, “Матеріалознавство швейних виробів”, “Конструювання одягу”, “Технологічне обладнання галузі”, “Моделювання та художнє оздоблення одягу” та “Основи САПР одягу”, у відповідності зі змінами, що відбувалися з розвитком швейної промисловості.

Отриманий в ході наукового пошуку досвід реалізації зазначених підходів до методик навчання інженерів-педагогів швейного профілю впроваджено в розробку рекомендацій щодо вдосконалення методики навчання майбутніх інженерів-педагогів зі спеціальності “Професійна освіта. Технологія текстильної та легкої промисловості” та навчально-методичної літератури.

1. Божко Н.В. Впровадження інтерактивних технологій у навчально-виховний процес / Н.В. Божко // Вісник профосвіти. – 2006. – №21 – 22. – С. 12.

2. Дяченко І. Застосування інтерактивних методів у навчанні / І. Дяченко // Вісник профосвіти. – 2009. – №2. – С. 63 – 68.

3. Інтерактивні технології на уроках трудового навчання. [методично-практичний посібник]. – Полтава: ПОІППО, 2007. – 120 с.

4. Майдан Л.В. Впровадження інтерактивних технологій в теоретичній підготовці фахівців швейної галузі / Л.В. Майдан, Г.Б. Олійник, М.Г. Литвинюк, Г.В. Гриців // Шляхи впровадження інноваційних технологій у підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації фахівців: матеріали IV міжнарод. наук.-прак. конф. – Донецьк, 2007. – Збірник 1. – С. 139 – 143.

5. Ничкало Н.Г. Сучасні тенденції у підготовці педагогів професійного навчання [міжнародний аспект та українські перспективи] / Н.Г. Ничкало // Педагог професійної школи: зб. наук. пр. / АПН України. Ін-т педагогіки і психології профосвіти. – К., 2002. – Вип. 3. – С. 5 – 10.

6. Тархан Л.З. Макетно-графічне моделювання як засіб вивчення технології швейних виробів майбутніми інженерами-педагогами: дис... канд. пед. наук: 13.00.04. / Тархан Ленуза Запайвна. – Київ, 2002. – 241 с.

7. Тархан Л.З. Теоретичні і методичні основи формування дидактичної компетентності майбутніх інженерів-педагогів: дис. ... доктора пед. наук: 13.00.04 / Тархан Ленуза Запайвна. – Київ, 2008. – 241 с.

Стаття надійшла до редакції 07.06.2013